

Polibek

Petr Kotvald, Stanislav Hložek

1. Polibek, polibek, polibek, tvůj splácím,
polibek, polibek, polibek dech ztrácím.
Polibek, polibek, polibek, dá práci zvládnout.

2. Polibek, polibek, polibek, tvůj splácíš.
Polibek, polibek, polibek dech ztrácíš.
Polibek, polibek, polibek učí tě mládnout.

R: Líbání je krásné, zvláště tam kde soumrak padá,
líbám každý příběh, třeba letmý strašně ráda.
A když někdy koukám, jak mi hvězda z nebe letí, řeknu líbat.

Líbám každou dívku aspoň chvíli, což je bezva,
klidně vám to řeknu, neboť totéž napsal Nezval.
Na líbací večírek bych všechny krásky sezval a učil bych je
líbat.

3. Polibek, polibek, polibek fandí láskám.
V oblacích, na mořích, v magnetofonových páskách.
Polibek, polibek, polibek to je sázka nás dvou.

R: Kdyby všechn vzlyk a vrásky, co jich máme stále k mání,
vzaly všechny světa lásky do svých očí, do svých dlaní.
Možná byl by jako nyní, a možná také jiný, k nepoznání.

4. = 1.

5. = 2.